

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

(Hely)

(Idő)

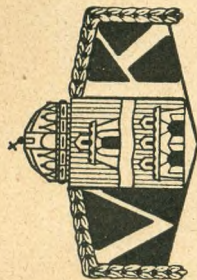
(Köt. v. fiz.) (Oldal)

Tár Hel Idő Szt Hel

Osztályozás

027.42

"1949"

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfehérvári háziomda 1926 — 8901

„FIGYELŐ”

UJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT
Budapest, XIV., Nürnberg-u. 42.
Telefon: 296—534

Lap: ..... VAOSZ .....

Megjelent: ..... JUL - 5 .....

16 Julikából könyvtárigazgató lesz...

Bokros elintézendőim terjedelmes listáján hosszú hetekig szerepelt egy elintézetlen feljegyzés: Forrásmunkák kikeresése, Fővárosi Könyvtár. Hetenként legalább egyszer rátévedt szemem erre a sorra, de a gyakorlati megvalósítás egyre csak késett. Egy verőfényes, szép júniusi napnak kellett eljőnnie ahhoz, hogy elhatározzam: most pedig ha török, ha szakad, elindulok, hogy kikeressem a szükséges forrásmunkákat.

A Fővárosi Könyvtár szürke, impozáns épületében, a lépcsőházban két fiatal, fehérköpenyes nővel találkoztam. Hatalmas könyvköteteket cipeltek. Amikor hozzájuk fordultam érdeklődésemmel, azonnal készségesen válaszoltak:

— Az egyik ügyben Soltiné aligazgatónő ad felvilágosítást, a másik két kéréssel tesék Braunnéhoz, a fiókközpont vezetőjéhez és Jajczaynéhoz, a katalógizáló-osztály vezetőjéhez fordulni.

A volt Wenckheim-palota zegzugos folyósóin elméláztam azon, hogy mennyire élvonalba kerültünk mi nők, az utóbbi években. Tíz esztendővel ezelőtt vajjon ki gondolt volna arra, hogy olyan kulturális gócpontban, mint amilyen a Fővárosi Könyvtár, az aligazgatói helyet, az osztályvezetői helyek egész sorát női munkaerők töltik be.

Megkaptam a szükséges felvilágosításokat. Utam az első emeletre vitt. Ódon, rézvere-

tes ajtókon át jutottam el a volt »grófi« bálterembe, amely most olvasóterem. Tizenöt perc alatt megkaptam minden szükséges forrásmunkát. Ennyi idő elég volt ahhoz, hogy elbeszélgessek a köszönzőben dolgozó egyik női munkaerővel.

— A nők, akik itt dolgoznak, — mondta felvilágosításként — komoly és színvonalas szellemi munkát végeznek. A fiókhálózat nehéz és felelősségteljes munkájánál az oroslánrész a nőké. De a könyvkötészetben is élen járnak a munkában.

Attanulmányoztam a kapott anyagot. Mint aki jól végezte dolgát, vidáman indultam lefelé a márványlépcsőkön. A kapuban egy csöpp séggel ütköztem össze. A portás kislánya.

— Hogy hívnak, kicsi? — kérdeztem tőle.

— Julika vagyok — válaszolta önérzetesen.

— Mi szeretnél lenni, ha megnősz? — szegeztem neki a felnőttek szokványos kérdését.

A négyéves kislány mosolygós kék szemével rám nézett és a világ legmagátólértetőbb hangján válaszolta:

— Hát, ami a Dienes bácsi! ... Könyvtárigazgató!...

Megsimogattam a buksi gyermekfejet. Jó érzés futott végig rajtam, arra gondoltam, hogy a mai Julika életében kézzelfogható lett az, ami azelőtt elérhetetlen volt...

(s. 1.)